

«Αξιότιμε Κύριε Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου,
Αξιότιμη Κυρία Προϊσταμένη του Πρωτοδικείου Αθηνών,

1. Λέγομαι Γιάννης Απατσίδης, είμαι Δικηγόρος, , και εκπροσωπώ την εντολέα μου, κυρία Α.Μ. σε διάφορες δίκες, η οποία έχει την ιδιότητα της Συνταξιούχου Γενικής Διευθύντριας της Οικονομικής Επιθεώρησης του Υπουργείου Οικ/κών, που προέβη, από το 2007 κι έπειτα, σε διάφορες ενυπόγραφες καταγγελίες σε βάρος στελεχών της Οικονομικών Επιθεώρησης, για πράξεις διαφθοράς (απιστία, ψευδής βεβαίωση, κ.λπ.).

2. Σήμερα εκδικάζονταν δύο (2) υποθέσεις, με αριθμό πινακίου 1 και 2, ενώπιον του Ε΄ Τριμελούς Πλημ/κείου Αθηνών. Στις υποθέσεις αυτές η εντολέας μου ήταν εγκαλούσα-μηνύτρια και υποστηρίζουσα την κατηγορία, και κατηγορούμενοι ήταν ο κ. Β. Σ. , πρ. Γενικός Διευθυντής, και ο κ. Κ. Κ. πρ. Διευθυντής. Αμέσως διατάχθηκε η συνεκδίκαση των εν λόγω υποθέσεων, όπως ακριβώς είχα ζητήσει κι εγώ σε προ της τελευταίας αναβολής (για την οποία θα αναφερθώ κατωτέρω) δικάσιμο, για λόγους αφενός οικονομίας της δίκης, αφετέρου αναζήτησης της ουσιαστικής αλήθειας και αποφυγής έκδοσης αντιφατικών αποφάσεων. Ο χρόνος τέλεσης του ενός αδικήματος ήταν 04-10-2014, και των υπολοίπων αρχές του 2015. Η σύνθεση του Δικαστηρίου αποτελείτο από την κ. Κωνσταντοπούλου, ως Πρόεδρο, από την κ. Καρτσιούνη και την κ. Βιτωράτου, ως Μέλη, και από την κ. Παράσχη, ως Εισαγγελέα της έδρας, χωρίς να έχει τόση σημασία η ονοματολογία. Συνήγοροι υπεράσπισης των κατηγορουμένων ήταν ο κ. Σπυρίδων Μουζακίτης, πρ. Εισαγγελικός Λειτουργός, αρμόδιος για θέματα διαφθοράς, και ο κ. Φίλιππος Λέντζας.

3. Κατά την έναρξη της δίκης, η οποία έλαβε χώρα γύρω στις 09:15, οι συνήγοροι των κατηγορουμένων ζήτησαν την αναστολή – αναβολή της, κατ' άρθρο 59 Κ.Π.Δ., επικαλούμενοι ότι πρόκριμα αυτής αποτελεί το αναμενόμενο Βούλευμα του Συμβουλίου Πλημ/κών Αθηνών, επί της με Α.Β.Μ. Ω20/2010 Δικογραφίας (πράξεων διαφθοράς κρατικών αξιωματούχων), επί της οποίας, κατά τα λεγόμενά τους, έγινε παντελώς αναιτιολόγητη εισαγγελική πρόταση, που αποτελεί πιστή αντιγραφή του κατηγορητηρίου, και αναμένεται απαλλακτικό Βούλευμα. Μάλιστα, ο κ. Μουζακίτης χαρακτηριστικά είπε: “Δεν μπορώ να πω τίποτε άλλο προς το παρόν, παρά το ότι από την ανάκριση που διενεργήθηκε δεν προέκυψε καμία αξιόποινη πράξη από την τελευταία Ανακρίτρια. Τα υπόλοιπα θα τα δείτε όταν εκδοθεί το Βούλευμα”. Βέβαια, και άλλη φορά είχε προανακοινωθεί ότι σε βάρος της κ. Μαλαγάρη θα ασκηθεί ποινική δίωξη, από την κυρία Τουλουπάκη, για το θέμα του επανελέγχου της Καλύμνου, αλλά εν τέλει, για 5η φορά, εξεδόθη απαλλακτική διάταξη, με έγκριση του εποπτεύοντος κ. Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου.

4.Ενώσω η δίκη εξελισσόταν, ο κατηγορούμενος, κ. Β.Σ. , άρχισε για ακόμη μία φορά, όπως συνήθως πράττει, να προσβάλλει βάνουσα την προσωπικόττά μου, λέγοντας μεταξύ άλλων ότι “αυτός είναι ο γνωστός Ιωάννης Απατσίδης, που κάλεσε την αστυνομία για να συλληφθεί Πρόεδρος και Εισαγγελέας ... να τον χαίρεστε ... ο γιος μου είναι Δικηγόρος και έχει έξι (6) άτομα στο γραφείο του, τα οποία τρώνε ψωμί απ’αυτόν, ενώ ο Απατσίδης τίποτα. Είναι συκοφάντης...Να του δώσω μία σωστή μάσκα, γιατί συνέχεια του πέφτει η δική του. Πείτε του κυρία Πρόεδρε να βάζει την μάσκα του. Να, πάρε μια σωστή μάσκα, αφού δεν έχεις, να την βάλεις στα μούτρα σου” και άλλα πολλά, εντός και εκτός αιθούσης, για τα οποία ρητά επιφυλάσσομαι, αφού τα αστυνομικά όργανα κατά παράβαση των καθηκόντων τους, κι ενώ είχαν δηλώσει ότι θα συλληφθεί στο πέρας της διαδικασίας, εγκατέλειψαν τον χώρο και αντικαταστάθηκαν από άλλους συναδέλφους τους, οι οποίοι δήλωναν ψευδώς άγνοια.

Στα λεγόμενα του κ. Σ., σε κάποια εκ των οποίων συνεπικουρείτο από τους συνηγόρους του, ενώ σε άλλα δεν συμμετείχαν, η κ. Πρόεδρος του Δικαστηρίου, αντί να τον επαναφέρει στην τάξη, να του αφαιρέσει τον λόγο, και να τον εκδιώξει εκτός της δικαστικής αίθουσας, διέκοψε, πράγμα που επανέλαβε τουλάχιστον άλλες τέσσερις (4) φορές, όταν, είτε ο ίδιος ο κ. Σ. , είτε οι δικηγόροι του, και πάντως όχι εγώ, όπως και η ίδια πράγματι επεσήμανε, παρεκτρέπονταν, διαταράσσοντας εμφανώς την διαδικασία. Από τις διακοπές αυτές, και λόγω της εμπειρίας μου, είχα ήδη αντιληφθεί ότι η συγκεκριμένη Πρόεδρος είναι αδύνατον να φέρει σε πέρας (ουσιαστικό) την συγκεκριμένη δίκη, αφού, εάν διέκοπτε, χωρίς να τους επαναφέρει στην τάξη, κατά το στάδιο υποβολής ενός τόσο απλού (διαδικαστικού) αιτήματος, είναι προφανές ότι δεν θα μπορούσε να διαχειριστεί την συγκεκριμένη δίκη, εάν αυτή συνεχιζόταν επί της ουσίας. Παρόλα αυτά, σεβόμενος το Κύρος και το Γόητρο της Δικαιοσύνης, δεν αντέδρασα, αν και ένιωθα βαρύτατα κακοποιημένος από τις συκοφαντίες και τις ύβρεις που δεχόμουν, με την διά παραλείψεως αποδοχή τους από την έχουσα την διεύθυνση της διαδικασίας κ. Πρόεδρο, ενώ ενδόμυχα μέσα μου γνώριζα ότι ένα τέτοιο αίτημα δεν θα μπορούσε να γίνει δεκτό από μία Σύνθεση Δικαστηρίου, που δεν αρνησιδικεί.

5.Κάποια στιγμή, δόθηκαν από τους συνηγόρους των κατηγορουμένων κάποια έγγραφα προς ανάγνωση, μεταξύ των οποίων ένα απλό αντίγραφο εισαγγελικής πρότασης, επιλεκτικά φωτοτυπημένο σε κάποιες σελίδες, προκειμένου να στηριχθεί το αίτημα αναστολής-αναβολής κατ’άρθρο 59 Κ.Π.Δ.. Μάλιστα, οι συνήγοροι των κατηγορουμένων είπαν ότι : α) επισκέφθηκαν το γραφείο του Προέδρου Πρωτοδικών Αθηνών, κ. Χαρ. Σεβαστίδη, κατά το διάστημα της διακοπής, προσθέτοντας στη συνέχεια ότι πρώτα επισκέφθηκαν την κ. Προϊσταμένη των Βουλευμάτων, β) ο

ανωτέρω κ. Πρόεδρος, κατά του οποίου -σημειωτέον- υπέβαλαν αίτηση εξαιρέσεως, για άγνωστους εισέτι λόγους, (ο ένας εκ των συνηγόρων του είπε για λόγους πολιτικούς, άγνωστο τι εννοεί), τους είπε ότι η δικογραφία έλειπε εκτός του χώρου του Πρωτοδικείου Αθηνών, επειδή την είχε στο σπίτι της η αρμόδια Εισηγήτρια, και ότι γι' αυτό δεν μπορούσε να τους δώσει “αντίγραφο της εισήγησης” (ενν., θέλω να πιστεύω, αντίγραφο της εισαγγελικής πρότασης, την οποία, πάντως, σημειώνω ότι έχουν ήδη λάβει και έχουν στην κατοχή τους), γ) ότι ο ανωτέρω κ. Πρόεδρος τους είπε, μάλιστα, και το όνομα της Εισηγήτριας (!), το οποίο δεν πρόλαβαν να ανακοινώσουν στο Δικαστήριο, το οποίο και πάλι διέκοψε, αλλά ανέφεραν στους διαδρόμους, και είναι (εάν είναι) η κυρία Νίκη Ρεβύθη. Γνωρίζοντας, πάντως, από την εμπειρία μου, ότι ουδέποτε ανακοινώνεται το όνομα του εκάστοτε Εισηγητή στους διαδίκους, ή σε τρίτους, με την επισήμανση ότι αγνοώ εάν ο κ. Λέντζας είναι καν διορισμένος στην ανακριτική δικογραφία, ως άνω, ακόμη κι εάν υποβληθεί ειδική προς τούτο αίτηση, κρατάω επιφυλάξεις εάν όντως τα ανωτέρω ειπώθηκαν από τον κ. Σεβαστίδη στους ανωτέρω συνηγόρους, παρουσία ή εν τη απουσία του κ. Β.Σ., και σε περίπτωση που δεν ειπώθηκαν ζητώ τις κατά νόμον ενέργειες του Δικαστηρίου και της Διοίκησης του Δικαστηρίου Σας, άλλως και πάλι τα κατά Νόμον. Επισημαίνω, επίσης, ότι ο κ. Σ. σήμερα είπε στην εντολέα μου ότι η Ανακρίτρια, κ. Γλυκερία – Λουίζα Ιωαννίδου, κατά της οποίας προφανώς ίσως δεν υπέβαλε πειθαρχική αναφορά, όπως είχε πράξει για την προηγούμενη Ανακρίτρια, κ. Κυριακή Κατσιβέλη, και την αρμόδια Εισαγγελική Λειτουργό, που πρότεινε και αποφασίστηκε να του επιβληθεί ο περιοριστικός όρος της εγγυοδοσίας 800.000 ευρώ (πολύ επιεικής, κατά την δική μου κρίση), “πέταξε στον κάλαθο των αχρήστων την συμπληρωματική της αναφορά, που είναι ένα σκουπίδι, όπως του είπε, και γι' αυτό δεν τους κάλεσε καν σε απολογία”.

6. Η κυρία Εισαγγελέας της έδρας, παρά το ότι ΔΕΝ αναγνώστηκαν ποτέ τα προσκομισθέντα από τους συνηγόρους των κατηγορουμένων έγγραφα, πράγμα το οποίο δέχθηκε και η κ. Πρόεδρος, και δήλωσε ότι ήταν δική της παράλειψη, μετά από μία από τις πολλές διακοπές της δίκης, οι οποίες είναι ασυνήθιστες και ανεπίτρεπτες, πρότεινε να αναβληθεί η δίκη κατ' άρθρο 352 Κ.Π.Δ. (και ουχί κατ' άρθρο 59 Κ.Π.Δ.), προκειμένου, όπως έγινε αντιληπτό, να προσκομιστεί νεότερο πιστοποιητικό πορείας της υπόθεσης με Α.Β.Μ. Ω20/2010, και αντίγραφο της εισαγγελικής πρότασης που εκδόθηκε. Η κυρία Εισαγγελέας πρότεινε, χωρίς προηγουμένως να ακούσει εμένα ως συνήγορο της υποστήριξης της κατηγορίας, για να μορφώσει την κατάλληλη άποψη, αν και επανειλημμένως το ζήτησα.

7. Όταν έλαβα τον λόγο από την κ. Πρόεδρο ζήτησα να μαγνητοφωνηθεί η διαδικασία σε όλα τα στάδιά της, καθόσον διαφορετικά δεν θα σταματούσαν να με υβρίζουν και να με συκοφαντούν, παρακωλύοντας το έργο μου, αφού η κ. Γραμματέας είχε ένα εμφανές, ανθρώπινο, πρόβλημα να καταχωρεί στα Πρακτικά τα διαδραματιζόμενα, (το αίτημά μου αυτό ουδέποτε απαντήθηκε, θετικά ή αρνητικά), και παράλληλα ανέπτυξα τους ισχυρισμούς μου, για ποιον λόγο ένα τέτοιο αίτημα αναβολής-αναστολής, ή έστω αναβολής κατ'άρθρο 352 Κ.Π.Δ. (με την περαιτέρω επισήμανση ότι τρέχει ο χρόνος παραγραφής) είναι νομικά και ουσιαστικά αβάσιμο, πρόωρο και παρελκυστικό, παρακαλώντας με τον πλέον ευγενικό τρόπο να αρχίσει η αποδεικτική διαδικασία, επειδή η εντολέας μου έχει ταλαιπωρηθεί αφάνταστα με απίστευτα κατά καιρούς παρελκυστικά αιτήματα αναβολής (επίκληση Covid19, κ.λπ.), προσκομίζοντας, προς απόδειξη των ισχυρισμών μου, διάφορα κρίσιμα έγγραφα, τα οποία φέρονται ότι αναγνώστηκαν, χωρίς και πάλι ουδέποτε να αναγνωστούν από έδρας (5 απαλλακτικές διατάξεις για το ίδιο θέμα, αμετάκλητο απαλλακτικό βούλευμα για την εντολέα μου, για το ίδιο θέμα, με την επιβολή των δικαστικών εξόδων σε βάρος του ψευδομηνυτή, τελεσίδικη απαλλακτική απόφαση για την εντολέα μου, για το ίδιο θέμα, δύο αμετάκλητες αποφάσεις του Αρείου Πάγου σε βάρος του κατηγορουμένου, Β.Σ. , κ.λπ.). Κατά τη διάρκεια ανάπτυξης των απόψεών μου, παρακωλύομαι, διακοπτόμαι, εξυβρίζομαι και συκοφαντούμαι. Κατά τη διάρκεια ανάπτυξης των ισχυρισμών των συναδέλφων μου, ουδέποτε διέκοψα, ούτε κατ'ελάχιστον. Δεν μπορούσα καν να διανοηθώ ότι το Δικαστήριο δεν θα άρχιζε καν την αποδεικτική διαδικασία, και ότι κατά την ανακοίνωση της απόφασης αναβολής, θα είχε την φαινή ιδέα να μου πει ότι κάτι τέτοιο με συμφέρει!!!. Σε τι ακριβώς με συμφέρει η καθυστέρηση απονομής δικαιοσύνης, και η συνεχιζόμενη συκοφαντική και απειλητική επίθεση εναντίον μου και εναντίον της εντολέως μου; Σε τι ακριβώς με συμφέρει να ακούει από κάτω η εντολέας μου και το ακροατήριο τον κ. Κ. να λέει, μετά την επιμονή μου να καταγραφούν τα αιτήματά μου, ότι “οι γυναίκες δεν γνωρίζουν να κάνουν την δουλειά τους. Δεν ξέρουν πως να το χειριστούν. Έπρεπε να τον πάνε για ασέβεια σε βάρος του Δικαστηρίου;” ΣΑΣ ΕΡΩΤΩ, ΠΟΥ ΑΚΡΙΒΩΣ ΜΕ ΣΥΜΦΕΡΕΙ ΝΑ ΦΕΥΓΩ ΑΠΟ ΕΝΑ ΑΚΟΜΗ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΥΒΡΙΖΟΜΕΝΟΣ, ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΜΕ ΧΥΔΑΙΑ ΣΕΞΙΣΤΙΚΟΥΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΥΣ, ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΙ ΝΑ ΧΑΙΡΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΑΚΟΜΗ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΠΟΥ ΕΣΤΡΕΨΑΝ ΤΑ ΒΕΛΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΜΟΥ, ΚΑΙ ΟΧΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΩΣ ΤΩΝ ΑΞΙΟΠΟΙΝΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΝΤΑΙ;

8. Πρέπει να σημειώσω ότι σε μία από τις πολλές διακοπές της δίκης, η κ. Πρόεδρος ανακοίνωσε ότι θα προχωρήσει στην εκδίκαση άλλων υποθέσεων, για να επέλθει ηρεμία, χωρίς ποτέ επίσης να λάβει την συναίνεσή μου. Ήταν προφανές ότι η δίκη αυτή ΔΕΝ θα γινόταν σήμερα, αλλά εγώ δεν ήθελα μέσα μου να το αποδεχθώ. Δεν μπορούσα να αποδεχθώ ότι συμμετείχα σε μία καφκική διαδικασία.

9. Εν τέλει, το Δικαστήριο, γύρω στις 12:30 ανακοίνωσε ότι διακόπτει, προκειμένου να διασκεφθεί επί του τόσο “δύσκολου” και “κρίσιμου” θέματος της αναστολής-αναβολής, κατ’άρθρο 59 Κ.Π.Δ. (που η κ. Εισαγγελέας μετουσίωσε σε αναβολή του άρθρου 352 Κ.Π.Δ.), λέγοντας ότι το Δικαστήριο θα διακόψει για 45 λεπτά. Ακριβώς στις 14:09, το Δικαστήριο επανήλθε και ανακοίνωσε ότι αναβάλλει τη δίκη κατ’άρθρο 352 Κ.Π.Δ., χωρίς να προλάβει να πει ουδέν περισσότερο, αφού εν τω μεταξύ ζήτησα τον λόγο και ανακοίνωσα, αγανακτισμένος, την υποβολή αιτήματος εξαιρέσεως. Η κ. Πρόεδρος, μετά από αμφιταλαντεύσεις, διέκοψε και επανήλθε, λέγοντας αφενός ότι εκφωνήθηκε η απόφαση (χωρίς, όμως, να είχε προλάβει να την εκφωνήσει ολόκληρη, πράγμα που δεν έπραξε ούτε μετά τη διακοπή, τουλάχιστον σε εκείνο το σημείο), αφετέρου ότι και η υπόλοιπη σύνθεση, αλλά και η ίδια, έχουν την άποψη ότι δεν υπάρχει πεδίο υποβολής αιτήσεως εξαιρέσεως, στο παρόν στάδιο, επειδή η απόφαση είχε εκφωνηθεί, αλλά, παρόλα αυτά, θα επισκεφθούν το γραφείο της κυρίας Προϊσταμένης (για να λάβουν, προφανώς (;), την νομική της άποψη;) [αγνοώ εάν το είχε ήδη πράξει]. Στο σημείο εκείνο απέσυρα την αίτηση εξαιρέσεώς μου, αφού μετά από ώριμη σκέψη αντιλήφθηκα ότι κάτι τέτοιο πλήττει περαιτέρω το Κύρος και το Γόητρο της Δικαιοσύνης, της οποίας είμαι Συλλειτουργός, προσπαθώντας να εξηγήσω κάποια πράγματα που αντιλήφθηκα, και ζητώντας από το Δικαστήριο, αφενός να ανακοινώσει πλήρη την απόφασή του, πράγμα που δεν είχε συμβεί, αφετέρου να συμπληρώσει την απόφασή του με την αναζήτηση νεότερων αποδεικτικών στοιχείων, ώστε η μεθεπόμενη σύνθεση να μην χρειαστεί, τυχόν, να αναβάλλει εκ νέου, λόγω ενός νεότερου παρελκυστικού αιτήματος, αφετέρου να διαβιβάσει τα Πρακτικά του Δικαστηρίου, κατ’άρθρα 37-38-39, στον αρμόδιο κ. Εισαγγελέα, για αυτεπαγγέλτως διωκόμενα εγκλήματα και κατ’έγκληση διωκόμενα αδικήματα, με την κατά Νόμον έκθεσή του. Η κ. Πρόεδρος του Δικαστηρίου ΔΕΝ μου έδινε τον λόγο, προσπαθούσε απλώς να κάνει διάλογο μαζί μου, για να αναγκαστώ ευγενικά να υπαναχωρήσω από τα αιτήματά μου, και όταν της ανήγγειλα ότι προσφεύγω στο Δικαστήριο, για να αποφανθεί, συνέχισε την υπ’ αριθμ. 10 υπόθεση, εκφωνώντας απόφαση, συνεχίζοντας να με αγνοεί και πάλι επιδεικτικά, επιτρέποντας στον κ. Σπ. Μουζακίτη να της κάνει και να μου κάνει υποδείξεις (ωσάν να έπρεπε να ανέβει ο ίδιος στην έδρα, που λησμόνησε, και να

αποφασίσει), και στο τέλος αναγκάζοντας και τα υπόλοιπα μέλη του Δικαστηρίου, αλλά και την κ. Εισαγγελέα, να σηκωθούν, αφήνοντάς με κατ'ουσίαν να “μονολογώ” και αντιμετωπίζοντάς με ως ένα άτομο που ΔΕΝ αξίζει καν να του δίδεται ο λόγος, για να υποβάλλει βάσιμα ή αβάσιμα αιτήματα. Αντιμετωπίζοντάς με, δηλαδή, ως ένα “σκουπίδι”, ΓΙΑΤΙ ΕΤΣΙ ΕΝΙΩΣΑ, που επειδή κατάλαβα την δύσκολη θέση στην οποία είχε περιέλθει έπρεπε να το σεβαστώ. Στο τέλος, σηκωμένη ούσα, όπως και η υπόλοιπη σύνθεση, είπε στην κ. Γραμματέα “γράψτε ότι ζητήθηκε η διαβίβαση των πρακτικών στον Εισαγγελέα”. Επειδή κάτι τέτοιο είναι ανεπίτρεπτο, οφείλω εγγράφως να διατυπώσω αυτά που η ίδια δεν με άφησε να πω στην ακροαματική διαδικασία: 1. Να συμπληρωθεί η απόφαση αναβολής κατ'άρθρο 352 Κ.Π.Δ., την οποία φυσικά θεωρώ ανεπίτρεπτη και ότι δεν αποτελεί προϊόν της πραγματικής συνειδήσεως των δικαστικών λειτουργών, που την εξέδωσαν, οι οποίοι γνωρίζουν, κατά τη γνώμη μου, ότι συμμετείχαν σε μία τεράστια αδικία, αρκεί και μόνον να αποφύγουν να εκδικάσουν μία υπόθεση, στην οποία προκαλείται τεχνητή ένταση από τους κατηγορουμένους και τους συνηγόρους τους, με το να εγχειριστεί στη δικογραφία, όχι μόνον το Βούλευμα που μέλλει να εκδοθεί, αλλά και το σύνολο των εγγράφων της με Α.Β.Μ. Ω10/2020 δικογραφίας, τουλάχιστον δε τα κατηγορητήρια που έχουν συνταχθεί για τους κατηγορουμένους, Β.Σ. και Κ. Κ., αλλά και για την προταθείσα (πολλάκις) μάρτυρα υπεράσπισής τους, κ. Α.Δ., οι απολογίες τους, και τα κατά καιρούς κατατεθέντα στην ανάκριση, στον εισαγγελέα και στο Συμβούλιο υπομνήματά τους, απολογητικά και άλλα, και όποιο άλλο έγγραφο είναι κρίσιμο για τον συγκεκριμένο επανέλεγχο και τον μη καταλογισμό, 2. Να διαβιβαστούν με έκθεση στον αρμόδιο κ. Εισαγγελέα τα πρακτικά του Δικαστηρίου, σχετικά με τις αναφορές των πληρεξουσίων δικηγόρων των κατηγορουμένων, που εμπλέκουν τον Πρόεδρο Πρωτοδικών Αθηνών, κ. Χαρ. Σεβαστίδη, για το αδίκημα της ψευδούς αναφοράς στην αρχή, και σχετικά με την κατ'εξακολούθηση συκοφαντική μου δυσφήμιση, η οποία έλαβε χώρα, όχι μόνον στις διακοπές της δίκης, κατ'επανάληψη, αλλά και κατά τη διάρκεια της δίκης. Όλα τα ανωτέρω η κ. Πρόεδρος δεν επιθυμούσε να καταγραφούν στα Πρακτικά, επικαλούμενη ότι δήθεν δεν είχε αρμοδιότητα, ήτοι νόμιμη σύνθεση Δικαστηρίου, ενώ γνώριζε πολύ καλά ότι είχε αρμοδιότητα και όφειλε και ηθικά να τα καταγράψει στα Πρακτικά, μετά από μία κακοποίηση της παθούσας και του δικηγόρου τους επί 5,5 ολόκληρες ώρες.

Επειδή

Είμαι αναγκασμένος να Σας μεταφέρω ιστορικά στο έτος 1904, ώστε να αντιληφθείτε ότι δεν πρέπει να φοβόμαστε, είτε είμαστε δημοσιογράφοι, είτε

δικηγόροι, είτε δικαστές, είτε απλοί κατηγορούμενοι του μη λευκού κολάρου, που δεν έχουμε το ευμενές προνόμιο να «ενθυλακώνουμε» δύο, τρία ή περισσότερα ελαφρυντικά, ούτε να μεταβάλλεται η κατηγορία που αντιμετωπίζουμε σε «απλή συνέργεια», ούτε να ψηφίζονται νόμοι-πλυντήριο “για την αφεντιά μας”, ότι η ελευθερία έκφρασης είναι κατάκτηση της δημοκρατίας, και δυστυχώς φαίνεται να πλήττεται τα τελευταία χρόνια στην Χώρα μας, αντί να αναβαθμίζεται.

Ειδικότερα:

Είμαστε, λοιπόν, στα 1904. Ο Δημοσθένης Τζιβανόπουλος είναι ήδη 12 χρόνια Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου κι έχει κατακτήσει τον σεβασμό των πάντων για την ακεραιότητα του χαρακτήρα του, το υψηλό αίσθημα ευθύνης κατά την άσκηση των καθηκόντων του και την υψηλού επιπέδου νομική του μόρφωση κι επάρκεια. Η Ελλάδα έχει ακόμα νωπές τις βαριές πληγές από την ταπεινωτική ήττα του ελληνοτουρκικού πολέμου του 1897. Το 1904 είναι η χρονιά που αρχίζει ο αγώνας για την προάσπιση της ελληνικότητας της Μακεδονίας από την βουλγαρική επιβουλή. Φτώχεια και ανεργία μαστίζουν την χώρα. Το κράτος δυσλειτουργεί, η διοικητική οργάνωση είναι κάκιστη και πολλοί Έλληνες αρχίζουν να μεταναστεύουν προς την Αμερική κυνηγώντας το «αμερικανικό όνειρο». Οι πολιτικοί της εποχής χωρίς καθαρές και σαφείς ιδέες για το τι πρέπει να κάνουν και χωρίς να ξέρουν τι θέλουν, αδυνατούν ν’ ανταποκριθούν, έστω και στοιχειωδώς, στις ανάγκες του τόπου και των πολιτών. Τα πολιτικά κόμματα είναι προσωποπαγή και υπηρετούν στο σύνολό τους την ολιγαρχία της εποχής. Είναι ο καιρός που μέρα με τη μέρα ωριμάζουν οι συνθήκες για την επανάσταση του Γουδή (1909) που έφερε την προσδοκώμενη ανάσταση της Ελλάδας, διεύρυνε τα εθνικά μας σύνορα και αποκατέστησε την τρωθείσα εθνική περηφάνια. Σαν να βρισκόμαστε στο «σήμερα», εάν σε μία δημοκρατική κοινωνία επιτρέπονται οι «αλληγορίες» και τα «παραδείγματα».

Εκείνη τη χρονιά του 1904, δημοσιογράφοι της αθηναϊκής εφημερίδας «ΣΚΡΙΠ» παραπέμπονται σε δίκη, διότι με άρθρα τους στην εφημερίδα εξέφρασαν γνώμη για καταδικαστική απόφαση του Ναυτοδικείου Πειραιώς σε βάρος του υποπλοίαρχου Γούδα, την οποία απεκάλεσαν «προϊόν εκβιασμού της συνειδήσεώς των». Κατά την εκδίκαση της υπόθεσης στον Άρειο Πάγο ο Εισαγγελέας Δημοσθένης Τζιβανόπουλος πραγματοποίησε μία ανεπανάληπτη εισήγηση, με την οποία ουσιαστικά υπερασπίστηκε το δημοκρατικό δικαίωμα της ελευθεροτυπίας και την αθωότητα, εν προκειμένω, των διωκόμενων δημοσιογράφων. Η εισήγηση αυτή δημοσιεύτηκε σε συνέχειες στην εφημερίδα «ΣΚΡΙΠ», αρχής γενομένης από το φύλλο της 23ης Δεκεμβρίου 1904.

Δυστυχώς, έχει περισωθεί μόνο το α΄ μέρος της εισήγησης, από το αυθεντικό φύλλο της εφημερίδας που βρέθηκε στη βιβλιοθήκη του σπιτιού της οικογένειας Τζιβανόπουλου στην Σπάρτη, λίγο πριν κατεδαφιστεί. Έστω και αυτό όμως είναι αρκετό για να δώσει το μέγεθος της διαχρονικής σε αξία εισήγησης του Δημοσθένη Τζιβανόπουλου για το σπουδαίο ζήτημα της

δημοσίευσης, της ελεύθερης έκφρασης και της ελευθερίας του Τύπου. Ανάμεσα στ' άλλα, λοιπόν, ο Δημοσθένης Τζιβανόπουλος είπε και τα εξής :

«Οπωσδήποτε τα ήθη αξίζουν πλειότερον των νόμων και απόδειξις τούτου είνε εις τα πεπολιτισμένα έθνη ο μικρός αριθμός των δικών επί δυσφημίσει. Η δημοσιογραφία είνε η απεικόνισις του βαθμού της πολιτικής και ηθικής ανατροφής εκάστου έθνους. Υπέρ της γνώμης ταύτης ετάχθη ο Πρόεδρος της Βουλής των Γάλλων και διάσημος Εισαγγελεύς του Ακυρωτικού Dupin ειπών τα εξής: «Ελευθέρου όντος του τύπου όλα τα παράπονα δύναται να εκδηλώνται. Εάν είνε βάσιμα, η εξουσία πληροφορουμένη δύναται να τα δικαιώση, εάν είνε άδικα, βραχεία απάντησις φωτίζει και ικανοποιεί την κοινή γνώμην. Η κατάχρησις γειτονεύει προς την χρήσιν, αλλά τουλάχιστον το κακόν είναι πλησίον του καλού. Επανελήφθη πολλάκις ότι ο τύπος θεραπεύει τα τ...τά (κακοτυπωμένη λέξι) άτινα προξενεί. Μετά την κατάθλιψιν του τύπου γενομένην περί τα τέλη της Βασιλείας του Λουδοβίκου XIV επήλθεν ακολασία επί της αντιβασιλείας και της Βασιλείας του Λουδοβίκου XV ...» (...) Πάντες όμως αναγνωρίζουσιν ότι η ελευθεροτυπία είνε απαραίτητος εις Συνταγματικόν πολίτευμα, ούσα το συμπλήρωμα των δημοσίων ελευθεριών. (...) Έχει δε παρατηρηθεί ότι δεν δύναται τις να κρίνει ορθώς περί του τύπου, αν δεν έχη προ οφθαλμών όχι μόνον το κακόν, το οποίον προξενεί πολλάκις, αλλά και το κακόν, το οποίον περιστέλλει καθ' εκάστην.

Του τύπου η ενέργεια εις τας ελευθέρας πολιτείας είνε αδιάκοπος κι ωφελιμοτάτη. (...) Ο τύπος φωτίζει τους πολίτας ως προς τα δικαιώματα και τα καθήκοντά αυτών και επιβλέπων την Κυβέρνησιν κατακρίνει τας κακάς αυτής πράξεις, ενθαρρύνει δ' αυτήν εις την εκτέλεσιν των καλών πράξεων. Εις την ενέργειαν της νομοθετικής εξουσίας έχει μετοχήν σπουδαιοτάτην ο τύπος, το να εξετάζει τους προτεινόμενους νόμους και να συζητή και επίσης να αποδέχεται ή ν' αποκρούη αυτούς, το να ενεργή και αυτός το δικαίωμα της προτάσεως νομοσχεδίων, να παρευρίσκεται εις τας νομοθετικάς συζητήσεις, να δημοσιεύη τας διαφόρους γνώμας, και να καθιστά το έργον παντός νομοθέτου γνωστόν εις τους εντολείς του, στηλιτεύων τους έχοντας μέτρον της εαυτών ψήφου ουχί το κοινόν συμφέρον αλλά το ατομικόν, να συγκεφαλαιώνη δε εις σαφή συμπεράσματα το προϊόν των νομοθετικών συζητήσεων, επί πλέον δε παρ' ημίν μεγίστη ηδύνατο να είνε η αποστολή του φιλοπάτριδος τύπου εις τον τελειότερον καταρτισμόν του νομοθετικού σώματος διά της υποδείξεως των καταλλήλων αντιπροσώπων του Λαού και της αποκρούσεως των ανικάνων και απλώς κενοδόξων, των εις ουδέν χρησίμων, ή των ιδιοτελών, των λησμονούντων την ιεράν εντολήν των, χάριν του ατομικού και κομματικού συμφέροντος.

Και εις αυτά δε τα δικαστήρια η συμμετοχή του τύπου είνε σπουδαία ως μέσον μεγαλειτέρας δημοσιότητος των δικαστικών πράξεων, εξ ης και οι δικασταί παρακινούνται να γίνωνται προσεχτικώτεροι και ο λαός εμπεδοί την προς τους δικαστάς εμπιστοσύνην αυτού. (...) Όταν η προκατάληψις του δικαστού

παρεκτρέπη την δικαστικήν εξουσίαν εις πράξεις παραλόγους και αυθαιρέτους ή η μεροληψία αυτού παραδίδη την πλάστιγγαν και το ξίφος, τα ιερά ταύτα της δικαιοσύνης σύμβολα, εις τα κόμματα, εις τα πάθη και τα συμφέροντα, η κοινή γνώμη φωτιζομένη υπό του τύπου, κρίνει τους κριτάς και κατακρίνει πάσαν άδικον κρίσιν και επιβάλλει την βελτίωσιν του δικαστού. Όταν μάλιστα πρόκειται περί αδικήματος εξυβρίσεως κατά δικαστικών αποφάσεων και ο κατηγορούμενος κρίνεται υπ' αυτής της καταδιωκούσης αυτόν δικαστικής εξουσίας, τότε προ πάντων ωφελεί η διά του τύπου μεγαλειτέρα ανάπτυξις της υποθέσεως και η πλήρης δημοσίευσις αυτής, ίνα μηδείς δυνηθή να υπολάβη ότι η απονομή της δικαιοσύνης δεν έσχε τας απαιτούμενας περί αμεροληψίας εγγυήσεις. (...) 'Οθεν η δημοσιότης είναι στοιχείον αναγκαίον του δικαστικού οργανισμού». (...)

Επειδή σέβομαι και εκτιμώ ανυπόκριτα μεν τους κ.κ. Δικαστές και την κ. Εισαγγελέα της έδρας του Ε' Τριμελούς Πλημ/κείου Αθηνών, πλην όμως θεωρώ ότι με την στάση και με την απόφασή τους εν γνώσει τους θυματοποιούν περισσότερο τα θύματα, και η απόφασή τους δεν είναι δυστυχώς προϊόν της συνειδήσεώς τους, αλλά οφείλεται στην τεχνητή ένταση που δημιουργήθηκε, την οποία δεν μπορούσαν ανθρωπίνως να αντέξουν, και κυρίως η κ. Πρόεδρος.

Επειδή προσωπικά, και σχεδόν απόλυτα αφιλοκερδώς, έχω σταθεί δίπλα στην κ. Α.Μ., επειδή σεβάστηκα, ως Συλλειτουργός της Δικαιοσύνης, ότι είναι θύμα μίας ομάδας ανθρώπων, που την έχουν λεηλατήσει κυριολεκτικά, αφού πρώτα λεηλάτησαν τα δημόσια ταμεία, όπως κατηγορούνται.

Επειδή προσωπικά, σε κάθε δίκη που έχω παρασταθεί ως Πληρεξούσιος Δικηγόρος της κ. Α.Μ. έχω υποστεί συκοφαντικές επιθέσεις, εξυβρίσεις και απειλές, ακόμη και με περιεχόμενο ακραία χυδαίο.

Επειδή προσωπικά, δεν φοβάμαι τους κακούς, αλλά τους καλούς που ξέρουν και σιωπούν.

Επειδή όλη αυτή η κατάσταση, που έχει δημιουργηθεί από τους ως άνω πρέπει επιτέλους να λάβει ένα τέλος, γιατί δεν γίνεται το Αγαθό της Δικαιοσύνης να είναι άθυρμα στα χέρια καθ'έξιν ψευδομηνυτών, οι οποίοι παραμένουν κατ'ουσίαν ανέλεγκτοι και ανεξέλεγκτοι.

Επειδή εάν αδικώ κάποιον, ζητώ συγνώμη, αλλά την ίδια γενναιοδωρία στη συγνώμη απαιτώ να έχω κι εγώ, εάν κάποιος έσφαλε.

Επειδή εκπέμπω κραυγή αγωνίας και ζητώ την θεσμική προστασία Σας, επειδή μετά από ακόμη μία δίκη, χωρίς ουσιαστικό αποτέλεσμα, και μετά από τόσες αναβολές, με τα συγκεκριμένα άτομα, νιώθω βαθύτατα κακοποιημένος, αδικημένος και αηδιασμένος.

Για τους λόγους αυτούς ζητώ:

1. Την αυτεπάγγελτη διόρθωση των Πρακτικών, κατά τα ως άνω κρίσιμα και ουσιώδη ζητήματα.

2. Την συμπλήρωση της απόφασης, κατά τα ως άνω κρίσιμα και ουσιώδη ζητήματα,
3. Την χορήγηση των πρόχειρων πρακτικών της απόφασης, η οποία ζητώ να καθαρογραφεί για κάθε νόμιμη χρήση, και
4. Τις κατά Νόμον ενέργειές Σας, ώστε να διερευνηθούν όλα τα ανωτέρω (ψευδής (;) ανακοίνωση στο Δικαστήριο περί των λεχθέντων σε άτυπη ακρόαση με τον Πρόεδρο του Συμβουλίου Πλημ/κων Αθηνών, κ. Χαρ. Σεβαστίδη, κ.λπ.), τα οποία πλήττουν το Κύρος και το Γόητρο της Δικαιοσύνης.

Επισημαίνω ότι δεν ζητώ την πειθαρχική δίωξη κανενός Δικαστικού Λειτουργού, και δη της συνθέσεως του Ε΄ Τριμελούς Πλημ/κείου Αθηνών της 05-07-2021, αλλά ελπίζω, εύχομαι, και προσεύχομαι, να αντιληφθούν, έστω κι αργά, ότι ευθύνονται, όχι μόνον για την καθυστέρηση απονομής Δικαιοσύνης, αλλά και για την δική μου κακοποίηση, και την απογοήτευση μίας πραγματικής μάρτυρος προστασίας του δημόσιου συμφέροντος, που έχει γίνει κατασκηνώτρια στα Δικαστήρια, όχι τόσο εξαιτίας των ψευδομηνυτών της, αλλά της ατολμίας, αδιαφορίας ή ενίοτε δόλιας ασυνειδησίας κάποιων Λειτουργών της Δικαιοσύνης, που προτιμούν να εφευρίσκουν λόγους αναβολής, αντί να προβαίνουν με χαρά και ικανοποίηση σε αυτό που είναι ταγμένοι: Στην απονομή Δικαιοσύνης, με οποιοδήποτε, ψυχικό ή άλλο κόστος, και στην αξιολόγηση των αποδεικτικών στοιχείων με πνευματική πρόκληση, πυγμή και αποφασιστικότητα, λογοδοτώντας στον Λαό και στην Συνείδησή Τους».